

BEDELİ ÇANAKKALE'DE ÖDENDİ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Perşembe, 25 Nisan 2024 16:19 -

Askerlik vazifesi yaparken vatan uğrunda şehadet mertebesine ermek veya gazi olmak her Türk için tabii bir şeydir. Ancak bu 45 şehit ve 150 gazinin durumu başkadır. Zira bunların istisnasız hepsi (1909 ve 1914 Askeri Mükellefiyet Kanunu gereğince) askerlik vazifesinden ya muaf ya da maksureli (tecilli) tutulmuş gençlerdir. Bu iki kanun sultani mektepleri talebe ve mezunları askerlik vazifesinden “maksureli” ettiği gibi, Balkan Harbi sırasında mer’i olan 1909 kanunu da üstelik bütün İstanbul halkını askerlik vazifesinden azade kılmaktadır. bu şehit ve gazilerin hepsi 17-22 yaşındayken ve bir kısmı henüz mektebin lise ve orta kısmında, bir kısmıysa mezun ve İstanbul Darülfünunu veya Avrupa üniversitelerinde tahsildeyken, birbirleriyle yarış edencesine askerlik şubelerine koşmuşlar ve gönüllü olarak askere yazılmışlardı. Hatta içlerinden Irak Cephesi’nde şehit düşen 646 Celal İbrahim seferberliğin ilanıyla beraber geceden gidip askerlik şubesinin kapısında sabahlamış ve “1 Numaralı Gönüllü” yazılmak şerefini elde emiştir.

Galatasaraylıların bu şüheda menkıbeleri arasında dünyada eşi bulunamayan bir tanesini (Mehmet Muzaffer’in Destanını) Gazeteci Ziyad Ebuzziya şöyle dile getiriyor:

Üç aylık bir talimden sonra Mehmet Muzaffer “zabit namzedi” olarak Çanakkale’de idi. (Mart 1916) müttefik İngiliz ve Fransız kuvvetleri, Çanakkale’ de uğradıkları mağlubiyetlerden ve verdikleri yüzellibin zayıttan sonra Boğaz’ı aşamayacaklarını anlamışlar, 1915’in son haftasıyla 1916’nın ilk haftasında bütün hatları tahliye edip çıkıp gitmişlerdi.

Galatasaray Lisesi öğrencisi iken gönüllü Çanakkale cephesine giden zabit (subay) adayı Mehmet Muzaffer Bey’in alayının otomobillerine lastik satın almak için bir gecede (1916 yılı baharı) yaptığı sahte 100 liranın ön yüzü. Paranın altında "bedeli Çanakkale'de altın olarak ödenecektir" yazılıdır. Teğmenliğe yükselen bu vatanseverimiz, 1917 yılında Gazze'de şehit düşmüştür.

Muzaffer Çanakkale’ye vardığında harp durmuştu. Zaman zaman İmroz ve Bozcaada’da üslenmiş düşman gemileri ve uçakları bombardımanında bulunuyorlarsa da 1915 Nisan’ın da Aralık sonuna kadar sekiz ay süren kanlı boğuşmalarla kıyasla bu bombardımanlar“ hiç mesabesindeydi. ”Çanakkale’de ki birliklerin büyük bir kısmı Kafkas, Irak, ve Filistin cephelerine sevk edeceklerdi. Hazırlanma ve noksanlarına ikmal emri aldılar. Muzaffer birliğinin alay karargahında görevliydi. Alay’ın kamyon ve otomobil lastiği ile diğer bir takım malzemeye ihtiyacı vardı. Bunlar ise ancak İstanbul’dan sağlanabilirdi. O devirlerde bu gibi basit mubayaalar için arttırma yapmak ilanlarda bulunmak ne adetti, ne de bunlar için kaybedilecek vakit vardı. Her şey “itimat” ile yürürdü. Muzaffer açıkgozlü ve becerikli İstanbul çocuğu olduğundan

BEDELİ ÇANAKKALE'DE ÖDENDİ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Perşembe, 25 Nisan 2024 16:19 -

Karargah, gerekli malzemenin temin ve mubayaasına onu memur etti. İcab eden paranın kendisine itası içinde Erkan-ı Harbiye Riyaseti'ne hitaben yazılı bir tezkereyi eline verdiler.

O yıllarda İstanbul'da otomobil ve kamyon nadir rastlanan vasıtalar dı. Bunların lastikleri de yok denecek kadar azdı ve karaborsaydı. Muzaffer aradı, uğraştı, nihayet Karaköy'de bir Yahudi de istediklerini buldu. Fiyatlar pek fahişti, ama yapacak başka bir şey de yoktu. Anlaşmaya vardı. Lazım gelen parayı almak üzere Erkan-ı Harbiye'ye gitti. Elindeki tezkereyi tediye merciine havale ettiler. Muzaffer az sonra yaşlı bir kaymakam Yarbay'ın huzurundadır. Kaymakam uzatılan tezkereyi okudu. Karşısında hazır ol da duran ihtiyat zabıtine baktı. İsteyeceği paranın miktarını sormadan, "Ne alınacak" dedi "Oto kamyon lastiği" cevabını verilince bir an durdu. Sonra Muzaffer'e dik dik baktı:

"bana bak oğlum! Ben askerin ayağına postal sırtına kaput alacak parayı bulamıyorum. Sen otomobil lastiğinden bahsediyorsun. Haydi yürü git, insanı günaha sokma para mara yok!...

Muzaffer selamı çağıdı dışarı çıktı. Harbiye Nezareti'nin (bugünkü hukuk fakültesi binası) bahçesinden dışarıya ağır ağır yürürken ne yapacağını düşünüyordu. Malzemelere Alay'ın ihtiyacı vardı. Elindeki (Almanların verdiği) iki Mercedes-Benz kamyon ve iki binek arabası lastiksizdi. Diğer malzemeler de mutlaka lazımdı. Kendisi bulur alır diye görevlendirilmişti. Malzemeyi bulmuştu fakat para yoktu. Eli boş dönemezdi, bir çaresini bulmak lazımdı...

Muzaffer bunları düşünene düşünene Beyazıt Meydanı'na vardı birden durdu. Kendi kendine gülmüştü aradığı çareyi bulmuştu.

Doğru tüccar Yahudi' nin yanına gitti:

"Paranın tediye muamelesi akşamüstü bitecek, ezandan sonra gelip malları alamam. gece kaldıracak yerim yok. Yarın öğleden evvel vapur Çanakkale'ye kalkıyor, yetiştirmem lazım. Onun için sabah ezanında geleceğim malları mutlaka hazır edin..."

Tüccar "peki" dedi. Muzaffer tam ayrılırken ilave etti.

BEDELİ ÇANAKKALE'DE ÖDENDİ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Perşembe, 25 Nisan 2024 16:19 -

“Altın para vermiyorlar kağıt para verecekler” Yahudi yine “peki” dedi. Ertesi sabah Muzaffer Merkez Kumandanlığından sağladığı araba ve neferlerle ezan vakti Yahudi’nin kapısındaydı. Ortalık henüz ışıyordu. Tüccar malları hazırlamıştı. Hava gazı fenerinin yarım yamalık aydınlattığı loşlukta mallar arabaya yüklendi. Muzaffer bir yüzlük kaime (yüz liralık kağıt para) verdi. Araba dörtlal Sirkeci’ye yollandı. Malzeme şat’a oradan dubada bağlı gemiye aktarıldı. Az sonra da gemi Çanakkale yolunu tutmuştu.

Üç gün sonra Yahudi elindeki yüzlük kaimayı bozdurmak üzere Osmanlı Bankası’na gitti. Bozmadılar zira elindeki para sahte idi.

Muzaffer, evrak-ı nakdiyelerin basımında kullanılan kağıtın aynını Karaköy kırtasiyecilerinden tedarik etmiş bütün gece oturmuş çini mürekkebi ve boya ile gerçeğinden bir bakışta ayırt edilemeyecek nefasette taklit bir para yapmıştı. Tüccara verdiği ve yutturduğu para buydu. O devrin hakiki paralarının üzerindeki yazılar arsında bir de şu ibare bulunuyordu: “Bedeli Dersaadet’te altın olarak tesviye olunacaktır” Muzaffer yaptığı taklit paradaki bu ibareyi değiştirerek şöyle yazmıştı:

“Bedeli Çanakkale’de altın olarak tesviye olunacaktır.”

Onun burada altın dediği Çanakkale’de Mehmetçiğin akıttığı, altından daha kıymetli kanı idi.

Sahte paraya gelince...

Yahudi tüccar bunu mesele yapmadı. Yapmak mı istemedi, yapmaktan mı çekindi bilinemez. Ancak olay bütün İstanbul’da yayıldı. Dünyada emsali olmayan ve olmayacak olan bu hadise Şehzade Halim Efendi’nin kulağına kadar gitti. Şehzade hemen lalasını göndererek Yahudi tüccarı buldurdu. Yüzlük taklit evrak-ı nakdiyeyi bedelini altın olarak ödeyip aldı. Çok zarif sedef kakmalı, içi kadifeli bir mücevher çekmecesine yerleştirip, İstanbul polis okulundaki emniyet müzesine hediye etti. Bu emsalsiz parça müzede şeref mevkiinde muhafaza olundu.